

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce **K. M.**, zastoupeného Mgr. Martinem Lúdlem, advokátem se sídlem Blansko, Čelakovského 6 proti žalovanému **Krajskému úřadu Pardubického kraje**, Pardubice, Komenského nám. 125, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 13. 3. 2003, č. j. 30 Ca 194/2002 - 25,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 13. 3. 2003, č. j. 30 Ca 194/2002 - 25 **se zrušuje** a věc **se mu vrací** k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku, jímž byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 5. 9. 2002, č. j. OŽPZ/4295/02/VI. Tímto (posledně uvedeným) rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a bylo potvrzeno rozhodnutí Okresního úřadu ve Svitavách, referátu životního prostředí ze dne 20. 5. 2002, č. j. ŽP/LH/554/2002-K o uložení pokuty stěžovateli ve výši 500 000 Kč za porušení ustanovení § 55 odst. 1 písm. e) zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon) a § 55 odst. 1 písm. d) téhož zákona.

Krajský soud v napadeném rozsudku vycházel m. j. ze závěru že nemůže m. j. obstat žalobní námitka, že v daném případě žalobce neprovedl úmyslnou mýtní těžbu v porostu mladším než 80 let a tedy nemohl svým jednáním porušit ustanovení § 33 odst. 4 zákona č. 289/1995 Sb. Žalobci byla uložena m. j. pokuta za správní delikt vymezený

v § 55 odst. 1 písm. e) lesního zákona, kterého se měl dopustit tím, že provedl nepovolenou mýtní úmyslnou těžbu v rámci katastrálního území J.-p., v lesním porostu 264 Hf 8 na celkové ploše 0,85 ha v rozsahu 280 m³, když v době provádění nepovolené těžby vykazoval lesní porost aktuální věk 78 roků (což je v rozporu s ustanovením § 33 odst. 4 zákona o lesích). Krajský soud dále poukázal na ustanovení § 7 písm. c) vyhlášky č. 84/1996 Sb., o lesním hospodářském plánování (vydaný k provedení lesního zákona), podle kterého je pro potřeby zpracování náležitostí plánu a odvození jejich závazných ustanovení, rozhodující pro stanovení věku porostu právě číselný údaj o stáří porostu v nich uvedený. Žalobce věděl, že předmětný lesní porost byl v rámci lesního hospodářského plánu začleněn do skupiny 264 Hf 8, tedy do věkového stupně 8, v němž však nemohl být porost starší 80 let. Ostatně, a to je pro věc dle krajského soudu rozhodující, podle lesní hospodářské osnovy byl jeho věk 78 let. Na této skutečnosti proto nemohl žalobcem předložený znalecký posudek nic změnit, neboť rozhodující byl pro danou věc stav právní, tedy stav uvedený v lesní hospodářské osnově, nikoli stav faktický. Kromě toho (dle názoru krajského soudu) není předložený znalecký posudek ani jednoznačný.

Stěžovatel v kasační stížnosti vyslovuje především nesouhlas s tímto právním názorem krajského soudu. Vypracovaným znaleckým posudkem prokázal, že se faktický stav od stavu uvedeného v lesní hospodářské osnově liší. Pokud dojde ke vzniku takovéto skutečnosti, měla by být daná věc posouzena podle stavu faktického. Pokud stav právní neodpovídá skutečnosti, není dle názoru stěžovatele na místě, aby za toto pochybení nesl odpovědnost, naopak „stav právní“ by měl být v tomto případě uveden do souladu se stavem faktickým. Stěžovatel tak nese odpovědnost za pochybení při zařazování porostu do porostní skupiny, která určuje mimo jiné jeho stáří, tedy za pochybení, které nezavinil. Stěžovatel nesouhlasí ani s tím, že krajský soud opřel svůj závěr (své rozhodnutí) o ustanovení § 7 písm. c) vyhlášky č. 84/1996 Sb., s tím, že není zaručeno, že číselný údaj o stáří porostu je v lesní hospodářské osnově a lesním plánu stanoven správně. Dále stěžovatel namítá, že krajský soud se nezabýval ani jeho návrhem na snížení pokuty.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti poukázal zejména na dikci ustanovení § 7 písm. c) vyhlášky č. 84/1996 Sb., kde se stanoví, že u různověkových porostů se pro jednotku zjištění stavu lesa uvádí střední věk jako plošně vážený průměr části různého věku. Prostorovou jednotkou rozdělení lesa je dle § 6 citované vyhlášky porostní skupina. Pro stanovení věku je tedy podstatný věk porostní skupiny, není možno posuzovat věk dle jedné její části, jak uvádí stěžovatel. Žalovaný má za to, že znalecký posudek neprokázal, že věk porostní skupiny je starší 80 let. Žalovaný naopak souhlasí s posouzením této otázky krajským soudem.

Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.) a shledal, že je důvodná.

Podle ustanovení § 32 odst. 4 zákona č. 289/1995 Sb. provádět těžbu mýtní úmyslnou v lesních porostech, mladších než 80 let je zakázáno, v odůvodněných případech může orgán státní správy lesů při schvalování plánu nebo při zpracování osnovy nebo na žádost vlastníka lesa povolit výjimku z tohoto zákazu.

Sankci za porušení tohoto zákazu stanoví ustanovení § 55 odst. 1 písm. e) téhož zákona, podle kterého orgán státní správy lesů uloží pokutu až do výše 1 000 000 Kč

vlastníku lesa nebo jiné osobě, kteří provedou bez povolení orgánu státní správy lesů těžbu mytní úmyslnou v porostu mladším než 80 let.

Je tedy nesporné, že pro správní řízení o uložení pokuty za tento správní delikt, a rovněž tak pro přezkum ve správním soudnictví v rámci uplatněných žalobních důvodů, je rozhodující zjištění této věkové hranice. Proto se i krajský soud v daném případě správně touto otázkou zabýval. Nemůže však s poukazem na ustanovení § 7 písm. c) vyhlášky č. 84/1996 Sb. obstát závěr, že rozhodující pro stanovení věku porostu je právní stav, tedy stav uvedený v hospodářské osnově a nikoli stav faktický.

Podle ustanovení § 25 odst. 5 zákona č. 289/1995 Sb. ministerstvo stanoví právním předpisem podrobnosti o zadávání, zpracování a součástech osnov, o jejich změnách, o způsobu převzetí osnovy vlastníkem lesa. V souladu s tímto zákonným zmocněním v ustanovení § 7 vyhlášky č. 84/1996 Sb. jsou uvedeny údaje pro potřeby zpracování náležitostí plánů a osnov a odvození jejich závazných ustanovení.

Podle ustanovení § 25 odst. 3 zákona č. 289/1995 Sb. je však, pokud se týká lesních hospodářských osnov závaznou toliko celková výše těžeb, která je nepřekročitelná a příp. podíl melioračních a zpevňujících dřevin při obnově porostu (za podmínek zde dále uvedených), nikoli tedy vlastní údaj o stáří porostu (i když stanovená výše těžeb i z údaje o stáří porostu vychází). Obdobně je tomu u lesního hospodářského plánu (§ 24 odst. 2 cit. zákona).

Nelze tedy dovodit, že by samotný údaj o stáří porostu v těchto dokumentech byl bez dalšího (bez ohledu na sporný skutečný stav) rozhodující pro zjištění, zda došlo k porušení ustanovení § 33 odst. 4 a k naplnění skutkové podstaty ustanovení § 55 odst. 1 písm. e) cit. zákona. Poukaz na nepřesvědčivost znaleckého posudku předloženého žalobcem pak nemůže být důvodem k zamítnutí žaloby, když je především na správním orgánu, aby ve správním řízení doložil, že ke spáchání tohoto deliktu došlo a na krajském soudu ve správním soudnictví je, aby (se zřetelem na žalobní důvody) posoudil, zda tato povinnost splněna byla.

Pro úplnost je třeba přisvědčit i námitce stěžovatele, že krajský soud (pokud neshledal důvod ke zrušení žalobou napadeného správního rozhodnutí), měl se zabývat otázkou, zda nepřichází v úvahu postup podle ustanovení § 78 odst. 2 s. ř. s. (upuštění nebo snížení trestu za správní delikt). Návrh na postup podle tohoto ustanovení byl žalobcem podán u jednání dne 4. 3. 2003.

Ze všech těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížností napadený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

V dalším řízení je Krajský soud v Hradci Králové vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem (§ 110 odst. 3 s. ř. s.)

V novém rozhodnutí rozhodne Krajský soud v Hradci Králové o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.)

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. 12. 2004

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu